

Contra els naufragis

ANDREU MANRESA

Albert Rouiller ha il·luminat els tòtems rotunds i fa jocs dels dubtes i dels cossos. Joan Cortés ha trencat equilibris i exhibeix llur geografia. Eduardo Sanz s'aventura precis al litoral on lluny dels seus fars s'esclafen els naufragis. Mirades des de Mallorca de tres creadors aïllats.

L'escultor Rouiller, suís (1938) amb pinta de navegant solitari, un dia arribà amb el seu vaixell a l'indret mariner mallorquí de Portocolom i decidí quedar-s'hi, obrir taller i alçar una torre de marès i una casa. Sabiem de les seves escultures diguem-ne europees de materials essencials, arbrades i tancades, un poc referenciades als grans clàssics coetanis: Chillida, posem per cas. És una vinculació estètica, tenim el mateix camí. Com en un moment Braque, Picasso o Gris, qui era qui?, reconeix Rouiller.

Ara a *Mutants* taca de colors els seus volums desequilibrats i mostra una col·lecció d'escultures pintades i collages, casada. Fusta-ferro-bronze, materials de transició en una caminada que vinclà la malaltia i per això de la freda superfície en treu els colors crus.

L'artista passà per Eivissa al frontis del 60 i se'n tornà aviat quan el paradís illenc preafricà, cau de hippies fills de milionaris, es posà massa de moda. Treballa on no arriba el polsim de la mar i la garriga no cruix, per on surt el sol, a la barra, l'horitzó dels illencs. Va molt als bars litorals, on xerra i mira. Un any omplí de ferros grans i geomètrics el Born de Palma i abans havia tret de la fusta noble el cor sec de l'expressió rotunda, tal com ell, mig rellotger i foraviler, que homenatjà els seus amics morts dins la mar. També fa instal·lacions fixes, el mobiliari escultòric, per a esglésies a Suïssa. "No m'agrada que

Albert Rouiller

Mutants (escultura i papers)

Galeria

Quassars

Manacor Mallorca. Fins al 18 de novembre. Collages i escultures, de 40.000 pessetes a 1 milió.

Joan Cortés

Escultures

Galeria Maior,

Pollença. Fins a mitja novembre. Preus: de 40.000 a 385.000 pessetes

Eduardo Sanz

Derrotro Barroco de las Islas Baleares (pintura)

Galeria Pedrona Torrens

Alcúdia 548324 Fins al 15 de novembre. Preus: de 100.000 a 2 milions de pessetes.

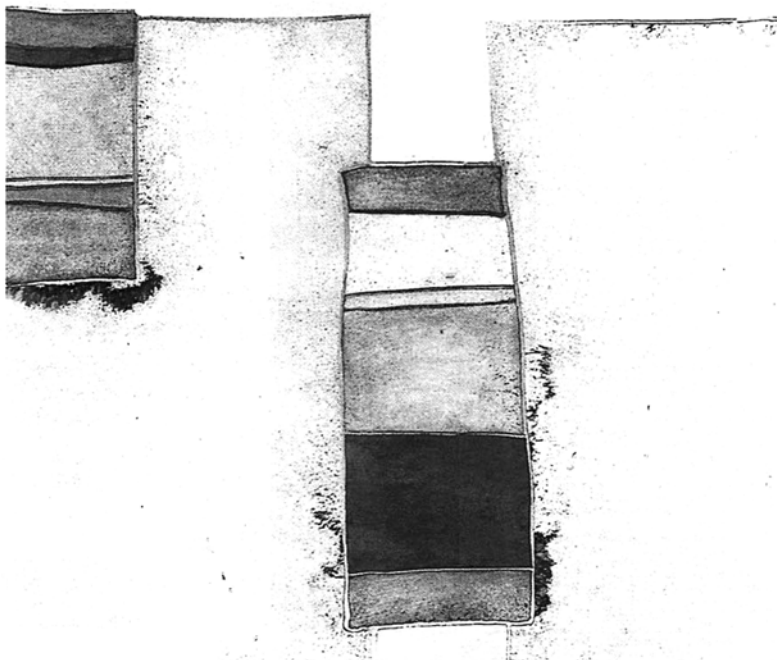
l'illa se la mengin els alemanys", diu Rouiller.

La segona mostra de l'escultor Joan Cortés (Pollença, 1964) és com un envit, nítid i subtil, d'una puresa increïble, creu la seva galerista. El mapa de daus extens és una confessada iconografia eròtica i emotiva, mentre que els mòbils penjants són les temptacions ingràvides: ferros i guixos, mentre que arran de terra es defensa amb fustes i aluminis incorporats.

Fa dos anys, aquest dolgut seguidor de "la davallada de pi" s'entretenia amb elements descriptius naturalistes, d'idea concreta. Ara milita a la metàfora, als equilibris vinclats, absurds, a les incògnites dels mapes de superfícies i geografies amb figura. Unes missions que ja ha mostrat a diferents fires internacionals, malgrat la tendresa de la seva fama i memòria.

Eduardo Sanz fa postals menudes i llençols immensos, marines i fanals del litoral. Pintura clàssica i minuciosa de la natura sense elements externs. La publicació que salva de l'instant i explica la mostra, *Derrotro barroco de las Islas Baleares*, evidencia la tradició de l'autor, ja encetada amb recorreguts de vell viatger extern per llocs ignots. És com un pintor narratiu antic, un notari de la bellesa.

És un bon lector i també un caminant aventurer, pausat, carregat de serenor, aquest veterà pintor de Santander, d'una generació de fama per ventura escapçada pels vells i joves contemporanis. Sanz potser navega amb els seus fanals i fars a contracorrent. Però a les ones i la mar gran exhibeix un minucios hiperrealisme i maneja les aiguades amb la mateixa força plàstica que troba alhora a les grans teles o als petits quadrets de butxaca.

Un dels olis *Mutants* del suís Albert Rouiller.